

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Contencioso-Administrativo de Barcelona (Испания) на 21 януари 2013 г. — France Telecom España, SA/ Diputación de Barcelona

(Дело C-25/13)

(2013/C 108/31)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo número 17 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: France Telecom España, SA

Отговорник: Diputación de Barcelona

Преюдициални въпроси

1. Дали ограничението на приложимостта на таксите по член 13 от Директивата ⁽¹⁾ за разрешението единствено до собствениците на телекомуникационни мрежи, както е тълкувано в Решението на Съда на ЕС от 12 юли 2012 г. ⁽²⁾, може да бъде разширено така, че да обхване всяко друго възнаграждение или насрещна престация, които собствениците на обществени или частни имоти могат да получат срещу изграждането в техните земи или обекти на съоръжения на телекомуникационните мрежи?
2. Дали подобни възнаграждения и задължения да ги платят лица се определят от националното право на държавата?

⁽¹⁾ Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“), ОВ L 108, стр. 21, Специално издание на български език глава 13, том 35, стр.183.

⁽²⁾ Решение на Съда (четвърти състав) по съединени дела C-55/11, C-57/11 и C-58/11, все още непубликувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 21 януари 2013 година — „Глобъл Транс Лоджистик“ ООД/Началник на Митница Столична

(Дело C-29/13)

(2013/C 108/32)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Глобъл Транс Лоджистик“ ООД

Отговорник: Началник на Митница Столична

Преюдициални въпроси

1. Следва ли от член 243, § 1 Регламент (ЕИО) № 2913/92 ⁽¹⁾ на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността, тълкуван във връзка с член 245 от същия кодекс и принципите за правото на защита и за силата на пресъдено нещо, че допуска национална правна уредба като тази по член 220 и член 211а от Закона за митниците, според която на обжалване подлежи повече от едно решение на митнически орган, с което се установява допълнително митническо задължение с цел да се извърши последващото му събиране, в това число и когато при условията на главното производство е приложимо издаването на окончателно решение по смисъла на чл. 181а, § 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 ⁽²⁾ на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 за установяване на това задължение?
2. Следва ли чл. 243, § 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността, относно упражняването на правото на обжалване, да се тълкува в смисъл, че не предвижда задължително оспорване по административен ред на окончателно решение по смисъла на чл. 181а, § 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, като предпоставка за допустимост на съдебното производство?
3. Следва ли чл. 181а, § 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, съобразно фактите по главното производство, да се тълкува в смисъл, че когато предвидената в същата разпоредба процедура не е спазена относно правото на изслушване и правото на възражения, то издаденото решение на митнически орган в нарушение на тези правила не представлява окончателно решение по смисъла на тази разпоредба, а само част от производството по издаването му? Алтернативно, следва ли същата разпоредба, при условията на главното производство, да се тълкува в смисъл, че издаденото при посочените нарушения на процедурата решение подлежи на контрол направо пред съда, който следва да разгледа жалбата по същество?
4. Следва ли чл. 181а, § 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, съобразно фактите по главното производство и принципа за законност, да се тълкува в смисъл, че когато предвидената в същата разпоредба процедура не е спазена относно